

Spotřebitel, po němž se slehla zem

Soudní dvůr EU se zastal české banky pátrající po zmizelém dlužníkovi

Soud členského státu, ve kterém měl žalovaný poslední známé bydliště, **může rozhodnout o žalobě**, pokud není aktuální bydliště známo.

**VOJTĚCH
STEININGER**
právník

Česká Hypoteční banka, a. s., se žalobou proti jistému Udo Lindnerovi, německému občanovi, domáhala zaplacení dlužné částky z hypotečního úvěru. Pan Lindner si ho vzal v době, kdy ještě měl bydliště v České republi-

ce. Následovaly složité peripetie, do kterých se vložil dokonce i Soudní dvůr EU.

Soudní patálie

Okresní soud v Chebu nejprve vydal platební rozkaz, který se ale panu Lindnerovi nepodařilo doručit do vlastních rukou, a byl proto zrušen. Následně mu chebský soud, jako účastníku neznámého bydliště, ustanovil opatrovníka. Kvůli pochybnostem, zda je ovšem ustanovení opatrovníka osobě neznámého bydliště v souladu s nařízením známým jako *Brusel I*, vznesl soud žádost o rozhodnutí o předběžné otázce k Soudnímu dvoru EU.

Pomyslný čertík spočíval především v tom detailu, že nařízení *Brusel I* pouze stanoví, že žalobu proti

Kvůli pochybám, zda lze ustanovit opatrovníka osobě neznámého bydliště v EU, vznesl soud předběžnou otázku k Soudnímu dvoru

spotřebiteli lze podat jen u soudu toho členského státu, na jehož území má spotřebitel bydliště. Neřeší však situaci, kdy se po něm takřkajíc slehne (evropská) zem.

Bič na dlužníky

Přestože Soudní dvůr EU v této věci rozhodl již 17. listopadu loňského roku, tedy v den, který se svobodou – a jistě nejen svobodou pobytu – souvisí pro Čechy více

než výmluvně, nebyl tento rozsudek doposud zveřejněn v oficiální soudní sbírce.

Soudní dvůr v něm konstatoval, že nařízení nebrání použití norem členského státu, které umožňují vést řízení proti tomu, kdo se řízení neúčastní a nemá známé bydliště – pokud se soud předem ujistí, že proběhla veškerá rozumná pátrání k jeho zjištění.

Vyzdvihl také ochranu osob usazených v Evropské unii tím, že nařízení *Brusel I* umožňuje žalobci snadno určit soud, u něhož může podat žalobu a žalovanému přiměřeně předvídat, u kterého soudu může být žalován.

Tento postup má zároveň zabránit tomu, aby nemožnost určit aktuální bydliště žalovaného zabránila určení příslušného soudu, a zba-

vila tak žalobce práva na soudní ochranu.

Poučení pro příště

Český případ tak významně přispěl k vyjasnění toho, co si mají soudy počít v podobných situacích.

Pokud by si tedy například český občan s bydlištěm na západ od našich hranic vzal úvěr od německé banky, nesplácel jej a pak se z něčeho nic – jistě k velkému údivu bankovních úředníků – potajmu rozhodl odstěhovat třeba do Bulharska, aby tam v rybářské vesničce na pobřeží Černého moře za zbylé peníze prožil poklidný zbytek života, měl by si to propříštitě dvakrát rozmyslet.

Autor (* 1983) je advokátním koncipientem v bpv Braun Partners